

ПРЕС КЛИПИНГ

26. септембар 2013.

НАСЛОВИ

Плате веће, али вреде мање;(стр.2)

За многе је сива зона једини спас; (стр.2)

Владимир Ковачевић: Извозимо тамо где је најтеже; (стр.4)

Сви би желели да им држава помогне као „Симпу“;(стр.6)

Кнежевић: Удружења послодаваца ће Радуловићу изнети предлоге; (стр.7)

Просечна плата у августу 44.770 динара; (стр.8)

Секу себи прсте и пузе на коленима: Очајни грађани у борби против неправде;
(стр.9)

30.000 непријављених радника у грађевинарству, раде у "робовским условима",
без пензионог и социјалног; (стр.11)

Родна година зауставила покупљења; (стр.12)

Нових 330 радних места у Инђији;(стр.14)

У грађевини 30.000 непријављених радника;(стр.15)

Просек плата благо порастао;(стр.16)

У Србији око 30.000 грађевинара ради на црно; (стр.17)

У Србији 30.000 непријављених грађевинара;(стр.18)

Помоћи домаћим грађевинским фирмама и заштити права радника ; (стр.19)

Новинарска удружења траже да Шабић реагује ;(стр.20)

Плате научницима неће каснити;(стр.21)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:455807-Plate-vece-ali-vrede-manje>

Плате веће, али вреде мање

Д. М.

Статистичари забележили да је просечна плата у августу достигла 44.770 динара и за 588 динара је већа него у јулу, али она све теже задовољава и најосновније потребе домаћинства

ПЛАТА у Србији бележи раст, али потрошачи све мање робе могу да купе. Са августовским просеком зарада од 44.770 динара, плата је за 2.648 динара већа него пре годину дана, а у односу на претходни месец ове године то повећање износи 0,9 одсто или 588 динара. Упркос том скоку српских плата, како на месечном, тако и на међугодишњем нивоу, вредност наших плата је реално све мања.

Срби су за просечну месечну зараду пре годину дана могли да купе око 1,1 тону кромпира, а сада упола мање, односно само 487 килограма. Још је драстичнији пример купус, где је наша зарада "плића" за 900 килограма. Прошлог лета могли смо да пазаримо 1,5 тона купуса, а овог свега 656 килограма. Када се посматра вредност плате у намирницама, слабије смо прошли и код млека. Ове године потрошачи у Србији за просечну зараду мање су могли да купе чак 100 литара млека него 2012., безмало 150 килограма пшеничног брашна, на десетине литара јестивог уља и јогурта...

Да се "топи" куповна моћ, показује и потрошачка корпа, која је лани вредела око 59.000 динара, док је ове године за основне намирнице и плаћање месечних рачуна потребно око 64.000 динара.

Запослени у главном граду, према подацима завода за статистику, прошлог месеца су просечно примили 55.225 динара. Највеће плате подељене су у Сурчину - више од 71.000 динара, иза је Лазаревац са 67.942 и Костолац са 63.679 динара.

МИНИМАЛНО

Уобичајено најнижи просек зарада из месеца у месец имају запослени у кинематографској, телевизијској и музичкој продукцији. Августовска плата им је износила 20.617 динара, готово шест пута мање од највише исплаћене у Србији. Радници у конфекцији и кожарству зарадили су по 5.000 динара више.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:455829-Za-mnoge-je-siva-zona-jedini-spas>

За многе је сива зона једини спас

Биљана СТЈЕЉА

Иако држава третира сиву економију као рак-рану, она је не сузбија јер је многим то једини извор прихода. Имамо низак проценат рада на црно у односу и на многе развијене земље

НЕПРИЈАВЉЕНИ радници, скривање пазара, исплате зарада на руке, несумњиво праве рупу у државној каси, али истовремено попуњавају празнине у новчаницима многих очајних породица. Иако не постоје прецизни подаци, ни истраживања, о уделу сиве економије у БДП-у, ни о броју грађана који се издржавају на овај начин, све је више стручњака који оцењују да је овај проблем „предимензиониран“, да Србија није најгора у Европи, као и да би озбиљно „увођење реда“ многе грађане оставило гладнима.

И док држава гласно „прети“ свима који крше закон и сиву економију проглашава рак-раном друштва, у пракси заправо не ради ништа посебно. Из тог разлога, социолог Срећко Михаиловић оцењује да власти све време гледају кроз прсте многима који заобилазе ригорозне законе, јер нема шта друго да им понуди:

- Превише је оних који немају прилику за боље, плаћеније и уређеније послове, па је сива економија многима једино решење. За државу је то веома лоше јер су приходи недовољни, али не и за појединце који захваљујући „врдањима“ како-тако преживљавају. Самим тим, сива економија није рак-рана већ показатељ колико је држава слаба и немоћна и нема намеру да је сузбија јер би тада проузроковала широке социјалне немире.

Овој тези у прилог иде и чињеница да Србија још од 1998. није имала ниједну националну студију о овом проблему, а самим тим ни званичне податке о уделу сиве економије, губицима које прузрокује, а ни предложене мере за њено сузбијање. Зато и професор Економског факултета Милојко Арсић примећује да се у јавности појављују сасвим неутемељене процене сиве економије, које се углавном заснивају „на анегдотским запажањима“ и додаје да ни у најразвијенијим земљама она није мања од 10 одсто БДП, као и да сива економија у Србији није знатно већа од просека. Према његовим речима, неки послови могу да опстану само ако се у некој мери обављају у сивој зони, па би енергичан покушај опорезивања довео до њиховог затварања, а приходи државе би бар привремено пали.

НАЈВЕЋИ КРИВЦИПОСЛЕ демократских промена 2000. очекивало се да ће привредне реформе утицати на брзо смањивање сиве економије, али до тога није дошло. Као разлог се наводе транзиција, масовне приватизације и реструктурирања, што је доносило нове елементе нестабилности. На другом месту је неодговарајућа пореска политика, а тек потом неефикасно и селективно спровођење закона.

У зависности од методологије за којом посежу разни истраживачи, удео сиве економије у Србији се креће од 19 до 39 посто БДП-а. Ипак, ма која се анализа користила, Србија није „најгора“ земља ни у региону ни у Европи, иако се управо баш тако претпоставља. У студији, коју су урадили УСАИД и Фондација за развој економске науке (ФРЕН), објашњено је да се 27,8 одсто промета у нашој земљи уопште не пријављује већ се плаћа у готовини, чиме је овај проценат поприличан и у односу на остале земље, али с друге стране само 5,7 одсто од укупног броја запослених ради „неформално“. Од тога, само 1,9 одсто запослених нема никакав уговор о раду, док 3,8 одсто део зараде прима у готовини, а део на рачун, по чему смо у далеко бољој позицији од Бугарске, Кипра, Грчке, Русије, Словеније, где се у просеку 16 одсто радника исплаћује на овај начин.

И економиста Млађан Ковачевић сматра да у сивој економији није све тако црно:

- У овим грозним условима када привреда не функционише, сива економија је за многе спас. Наравно да је овакво пословање некоректно према свима онима који легално послују, али за то је крива држава која им то омогућава пошто би већом контролом погоршала ионако лошу социјалну ситуацију, па би многи буквално гладовали.

Он додаје да би спровођењем јаче контроле, многи шверцери, трговаци, произвођачи, који су, у ствари, у оваквој држави „ситни преступници“ - сасвим пропали.

И подаци Инспектората за рад показују да држава има слаб учинак у борби са овом појавом јер су овлашћења инспектора таква да практично не могу да казне нелагалне послодавце који не пријављују раднике. Од почетка ове године, према речима Драгољуба Пеураче, директора Инспектората за рад, обаљено је 20.299 надзора на терену и затечено (само) 4.002 грађана у раду на црно. Исписано је - 650 прекрашнијих пријава.

Зато можда и не би требало да нас чуде резултати истраживања о условима пословања предузећа, по којима чак 67 одсто послодаваца сматра да ће проћи некажњено и ако буду ухваћени на делу, нарочито када се зна да на суду високе казне заради тек два одсто несавесних послодаваца.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:455805-Vladimir-Kovacevic-Izvozimo-tamo-gde-je-najteze>

Владимир Ковачевић: Извозимо тамо где је најтеже

З. Радовић

Владимир Ковачевић, председник "Фине груп", коју чине четири фабрике, о шансама домаће економије: Код нас има много теоретичара, сви знају све, а мало ко од својих речи направи живо дело

ЕКОНОМИСТИ за мене нису они који не праве нову вредност и не предају је свету. У Србији има много теоретичара, сви знају све, а мало ко од својих речи и теорија направи живо дело. Важно је осмислити нови производ, потрудити се да га пласираш у иностранству и тако добијаш шансу да "грицкаш" туђе економије. Привреда је капитална грађевина и у њу се мора дугорочно улагати, а ми као народ нисмо склони дугорочним пројектима. Морамо бити доследни у својим идејама.

Овако за "Новости" прича дипломирани економиста Владимир Ковачевић, председник "Фине Груп", коју чине четири фабрике, од којих су две потпуно извозно оријентисане. Потврду успешног пословања Ковачевићу је недавно донела и награда Агенције за страна улагања и промоцију извоза (СИЕПА) за фабрику "Визард", а град Вршац, у којем је фабрике подигао, доделио му је титулу почасног грађанина.

* О Вашим фирмама "Визард" "Уча Интернационал", "Ветмедиц" и "Аве Пхармацеутицал" се много више зна у иностранству него у Србији, а прве две извозе целокупну производњу?

- Отприлике је тако. Наиме, када смо градили фабрике, консултовали смо паметне људе који су у време старе Југославије креирали производњу за извоз. Они су нам сугерисали како да наступимо и шта да понудимо странцима. Наше беретке носе припадници холандске, белгијске, немачке и грчке војске, а произвели смо капе и за Унпрофор, Уједињене нације и многе друге. Од наше шперплоче праве се кутије за белгијске чоколаде, француске меке сиреве, вина, амбалажа за остриге и фине цигаре. Да бисте успели у Србији, не смете бити резервисани према великом раду, морате да се дајете за нешто у шта верујете и не треба да се осврћете.

* Која тржишта сте до сада освојили?

- Највише наших производа одлази у земље у које је најтеже извозити. Пробили смо се на тржиште Француске, Италије, Шпаније, Грчке, Белгије, Холандије, а дрво извозимо чак у Мароко.

* Како успевате да се наметнете у Европи и свету и да се борите против конкуренције страних компанија које имају огромне маркетиншке буџете?

- Врло је тешко из негативности и предрасуда које имају о Србији доћи до посла. Прво ће помислити да морате бити много јефтинији од осталих. Ако немате менталне снаге да им објасните да можете бити само мало јефтинији, а једнако квалитетни, лако можете пропасти.

* Фирме чији сте власник баве се потпуно различитим делатностима. Како сте постигли да будете једнако успешни у дрвнопрерађивачкој индустрији, ветерини, текстилној индустрији и фармацији?

- Како се развијала моја свест, тако је растао и бизнис. Доказали смо да ако се профилишете у једној бранши, дођете до филозофије закључивања, која вам даље помаже да се снађете у било којој делатности. Поступак постављања производних ресурса и брзина раста фабрика је практично једнака у свим аспектима рада, а за то је потребно логично расуђивање. И ако уз то имате и способност да изаберете специјалисте за те области, на путу сте ка успеху. Дакле, имате пројекат, испитате тржиште, погледате шта су критичне тачке и откријете на шта треба да циљате да бисте успели.

* Ако је све тако једноставно, зашто нема више успешних људи у Србији?

- Недостају нам енергија, истрајност и вредноћа. Проблем код наших привредника је што се првим озбиљнијим новцем задовоље и утапају се у удобност живота. То можете видети чим неко отвори ресторан. У Француској газда, на пример, кува, али у ресторану раде и супруга и деца и сви су ангажовани. Код нас се подразумева да газда не ради. Мислим да је наша будућност у малим и средњим предузећима, јер наш менталитет не уважава корпоративно пословање, па и не треба да тежимо ка томе. Треба да следимо италијански модел, у којем је цела породица укључена у производњу. Да то буду мали и средњи породични бизниси.

ПАРТНЕР КЛУБ "НОВОСТИ"* Наша компанија, поводом 60. рођендана, припрема акцију Партнер клуб "Новости", чији ћете и ви бити део. Шта мислите о идеји да се на једном месту окупе и промовишу српски привредници?

- Идеја је добра, али треба да схватимо да не живимо од политике, већ од привређивања. Нама новац нико неће дати, већ га морамо сами направити. Зато је важно да у свим јавним сервисима и водећим дневним листовима, а посебно код оних који су у рукама државе, доминантне буду привредне а не политичке теме. Не можемо само да чекамо улазак у ЕУ. Нико неће доћи да почисти наше двориште, морамо то урадити сами. Морамо се трудити да надахнемо нацију ка стваралаштву. Да се надмећемо не у негативностима, већ како ћемо сутра бити бољи. Ако то довољно дуго будемо радили, створићемо предузетнички дух, који нам је сада истински неопходан.

* Какви су наши радници?

- Компликовани. Српски радник је у овом моменту доста далеко од реалности. Морате својим делом да пружите ауторитет, па ће вам он веровати. Време је за пословне људе који су ауторитативни и који су спремни да поведу нацију. Њих има, али су изгубили наду да ће изговорена реч са добром намером бити тако и проутумачена.

* Шта држава може да уради да се предузетницима олакша пословање?

- Држава ништа не треба да ради, већ да нас не спутава. Да обезбеди законе и да се потруди да се јавно мњење позитивно оријентише према стваралаштву.

КОМПЈУТЕР БЕЗ СОФТВЕРА

* Да ли имамо довољно младих и талентованих стручњака?

- Немамо ми превише добрих стручњака, успемо да их изнедримо, али после оду у иностранство, јер овде изгубе сваку наду. Основно школство нам је добро, средње је већ лоше, а високо је катастрофално.

Морамо коначно да се суочимо са тим да су теме које обрађујемо биле актуелне пре више од 20 година.

Када дипломира, млад човек је неретко као компјутер без софтвера, а требало би да буде стручњак. Ја га доживљавам као да тек треба да га научим.

То је огромно губљење времена. Државу много кошта, а привреда не добија ништа. Имате само људе који имају добре перформансе.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/407871/Svi-bi-zeleli-da-im-drzava-pomogne-kao-Simpu>

Сви би желели да им држава помогне као „Симпу“

М. КРКИЋ

Општина Оџаци затражила је јуче од Владе Србије да омогући исти третман предузећу Рилон-Лорисон, којем је Пореска управа блокирала рачун, као и компанији Симпо. Фирма Рилон-Лорисон је у стопроцентном државном власништву и бави се производњом вештачких и синтетичких влакана.

Да судбина радника буде иста: Запослени у „Симпу“

- Судбина радника и решавање проблема у том предузећу је у искључивој надлежности Владе Србије и зато сматрамо да је недопустиво да се примењују двоструки стандарди и да се радници деле на битне и небитне, а општине на велике и мале - наводи се у саопштењу општинске прес службе.

И “Рудник” из Горњег Милановца, коме је рачун у блокади већ више од годину дана, тражи статус који је добио “Симпо”. Односно, да им држави позајми јефтина средства за измирење доприноса, а и, ако је могуће, конвертује своје дугове у капитал.

Милан Дмитровић, генерални директор “Рудника” компаније која је блокирана због нараслог дуга за доприносе од око 70 милиона динара, каже да је конверзија за њих засад - “лепа жеља”.

Кнежевић: Удружења послодаваца ће Радуловићу изнети предлоге

Тањуг

Удружења послодаваца у Србији заједно ће министру привреде Саше Радуловићу изнети предлоге о смањењу пореза и зарада и изменама Закона о раду, изјавио је данас потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић.

- Став је да измене Закона о раду буду што пре стављене у процедуру - рекао је Кнежевић.

Он је рекао да су послодавци одлучили да у јавност излазе са усаглашеним ставовима о привредним и економским темама, и надлежнима ће рећи да они преузимају одговорност за предузетнике и за раднике уколико не испуне оно што будемо предлагали.

Према његовим речима, већ су одржана два састанака са Унијом послодаваца, представницима Привредне коморе Србије, Америчке привредне коморе и Удружења Послодавац.

- Ово ће постати пракса и неће бити разједињених послодаваца, који ће служити као икебана различитим политичким партијама. Сви ставови ће бити јединствени и изнесени као предлози за решења, и ако та решења не буду усвојена, ригидно ћемо притискати оне који то треба да ураде - рекао је Кнежевић.

Директор Уније послодаваца Србије, Драгољуб Рајић, слаже се да би приоритет у наредном периоду требало да има "поједностављење" Закона о раду и смањење намета на зараде.

- Оптерећење на зараде сада за послодавце у Србији износи 64, 5 одсто - рекао је Рајић.

Он је додао да је предлог послодаваца да на просечну зараду оптерећење треба да буде 40 одсто.

Према његовим речима, то смањење би помогло послодавцима да део новца уложе у неку нову опрему, запосљавање нових људи...

- То значи да послодавац на сваких исплаћених 100 динара даје 64, 5 динара држави.... као у неким државама које су пет или шест пута богатије него Србија, и то представља велику препреку у запосљавању - рекао је Рајић.

Он је подсетио на истраживање које је спровела та послодавачка организација, а које је

показало да 91 одсто послодаваца без директне помоћи у току наредних годину дана неће моћи да запосли нове раднике, јер нема новца за то.

- Морамо постићи консензус да се намети на рад смање, а да се паралелно с тим уведе оштра борба против сиве економије, како би се они који раде на 'црно' превели у легалне токове - наводи Рајић.

Паралелно са тим треба донети измене Закона о раду, јер, како је рекао Рајић, садашњи закон не одговара реалном стању у привреди.

Према његовим речима, требало би променити начин исплате отпремнина, односно да се не исплаћују за све године стажа већ само оне проведене код последњег послодавца, као и да би рад на одређено требало да се продужи на три године, са чиме се не слажу синдикати.

Рајић објашњава да су три године узете као просек јер се, како је рекао, свака друга фирма после три године угаси, а привредни субјекти су превише оптерећени и нису сигурни да ли ће фирма опстати и моћи да исплаћује обавезе према радницима.

Представници Савеза самосталних синдиката Србије зразили су јуче бојазан да би најављене измене Закона о раду могле да буду искључиво у корист послодаваца и да постоје наговештаји увођења неких рестриктивних мера које ће, како истичу, "умањити ионако мала права радника".

- Савез самосталних синдиката Србије ће најпре сачекати текст нацрта закона како би се видело које су предложене измене, а онда ће се инсистирати на разговору са осталим социјалним партнерима - рекао је Зоран Михајловић, потпредседник Савеза. .

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/407704/Prosecna-plata-u-avgustu-44770-dinara>

Просечна плата у августу 44.770 динара

Фонет

Просечна нето зарада у августу у Србији је износила 44.770 динара и у односу на јул номинално је већа за 1,3, а реално је повећана за 0,9 одсто, саопштио је Републички завод за статистику

Августовска бруто зарада износила је 61.797 динара, што је у односу на јул номинално повећање од 1,5, а реално од 1,1 одсто.

Просечна бруто августовска зарада у овој години реално је већа од зараде у истом месецу 2012. за 1,6 одсто, док номинално повећање износи 5,6 одсто, док је у истом периоду просечна нето плата номинално већа за 6,3 одсто, али је реално смањена за 0,9 одсто.

Ако се период јануар-август 2013. упореди са истим периодом прошле године, нето зараде су номинално увећане за 6,3 одсто, али су реалном мање 3,7 одсто, наводи се у саопштењу.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/407601/Seku-sebi-prste-i-puze-na-kolenima-Ocajni-gradjani-u-borbi-protiv-nepravde>

Секу себи прсте и пузе на коленима: Очајни грађани у борби против неправде

Светлана Палић

Шта да ради мали човек већ да клекне, пузи или сече себи прсте кад не може на регуларан начин да дође до права и правде? Последњи такав случај десио се пре два дана у Горњем Милановцу, када је Душко Филиповић (54) одлучио да на коленима покуша да заштити своју кућу.

Радикални потези очајних људи који немају други начин већ да експресом скрену пажњу на себе, постају пре правило него изузетак. У последњих неколико година сведоци смо да очајни људи секу прсте, пале се бензином или забијају ексеру у шаке кад већ “обичан” штрајк глађу не даје резултате!

Драстичан случај кога сви памте јесте судбина породице Поњигер. Палко и Илонка су у наручју са тада трогодишњим сином Миланом 6. децембра 2011. године скочили са шестог спрата самачког хотела у ком су живели, само 45 минута након што им је уручено решење да морају да се иселе из тог собичка од десет квадрата.

Рудник - Горњи Милановац (23. 9. 2013.) - Душко Филиповић (54) из варошице Рудник на коленима прешао три километра да би локалном руководству и представницима владајућих странака СПС и СНС у Горњем Милановцу предао молбу за помоћ да му кућа која је угрожена коповима буде сачувана.

- Пошто ова држава више цени псе него људе, решио сам да идући четвороношке три километра дођем до Горњег Милановца како бих надлежним институцијама скренуо пажњу да ће ми се срушити кућа ако се настави ширење рудника олова и цинка на овој планини - рекао је прекјуче Филиповић, који четири године безуспешно покушава да спасе кућу на Руднику.

Спалио се због неисплаћених зарада

Падинска Скела - Београд (16. 3. 2012.) - Миле Чавић (49), један од радника “Ветеринарске установе Глутин“, који су протестовали због неисплаћених зарада, запалио се испред зграде Владе, али је хитном интервенцијом лекара остао жив.

- Не видим други излаз из мог живота. Јутрос сам у фрижидеру имао литар млека које сам дао непокретној мајци. За себе сам нашао прекјучерашњи хлеб. Ако су ме спречили да се спалим неће моћи да ме осујете да скочим с моста или да се обесим. Извињавам се јавности због свега - рекао је тада “Блиц” Миле Чавић.

Одсекао прст да би спречио стечај

Нови Пазар (24. 4. 2009.) - Зоран Булатовић, председник Удружења текстилних радника Новог Пазара, Сјенице и Тутина, током протеста радника комбината Рашка себи је одсекао мали прст леве руке. Пошто је Булатовић то урадио, Текстилни комбинат Рашка није отишао у стечај већ у реструктурирање.

- Радници се одлучују на овако радикалне и очајничке потезе зато што је држава у расулу и у њој ништа не функционише - каже Жељко Веселиновић, председник Удруженог синдиката Србије “Слога”.

Из очаја закуцао себи ексер у руку

Нови Пазар (10. 7. 2010.) - Халко Душтинац, радник “Искра метала” из Новог Пазара, заковао је себи ексер у руку како би скренуо пажњу да су инвалиди рада из овог предузећа у штрајку већ 115 дана.

Друштинац је 2011. године још једном закуцао себи ексер у руку, покушавајући да на тај начин скрене пажњу јавности на проблем радника те фирме који нису добили 20 плата.

Одсекао два прста због спора који траје годинама

Прокупље - Ниш - Београд (14. 9. 2009.) - Радивоје Атанасковић из Прокупља одсекао је себи у центру Београда домали прст на левој руци. Атанасковићу је 1992. године изгорела фабрика “Рис” у Прокупљу и од тада је у спору са “Дунав осигурањем” око накнаде штете која је око шест милиона динара, апретходно је из протеста већ одсекао мали прст.

Десетине хиљада притужби на рад судова

Више од 36.500 грађана позове годишње Министарство правде незадовољно радом судија и тужилаца широм Србије. Овоме треба додати хиљаде писаних жалби које грађани свакодневно достављају на рад општинских управа, полиције, инспекција, пореских службеника, здравствених и просветних радника. Заштитник грађана који има ограничен делокруг рада прима 3.500 притужби годишње.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/407752/30000-neprijavljenih-radnika-u-gradjevinarstvu-rade-u-robotovskim-uslovima-bez-penzionog-i-socijalnog>

30.000 непријављених радника у грађевинарству, раде у "робовским условима", без пензионог и социјалног

Председник Самосталног синдиката радника грађевинарства и индустрије градјевинског материјала Душко Вуковић изјавио је данас да у Србији у градјевинарству ради око 30.000 непријављених радника, од којих је око 10.000 само у Београду.

Он је на округлом столу "Могућности синдиката за смањење рада на црно у градјевинарству" казао да пријављених радника у грађевинарству у Србији има укупно око 68.000, од којих је скоро половина само у Београду.

Према речима Вуковића због "рада на црно" и сиве економије држава губи на два начина јер послодавци не плаћају порезе и доприносе што су знатна средства, док не санкционисање нелегалних активности делује контрапродуктивно на послодавце који поступају по прописима.

"Из године у годину имате да се кроз прсте гледа послодавцима који не пријављују раднике, не плаћају порезе и тиме праве нелојалну конкуренцију друштвено и социјално одговорним послодавцима који морају да више плаћају пореза и имају веће стопе доприноса", казао је он.

Вуковић је нагласио да су радници који раде на црно принуђени да раде у "робовским условима", прековремено, зареде им се неисплаћују или се исплаћују делимични и то минималац, док се на црно се даје преостали део, а немају права ни на социјално и на пензионо осигурање.

Он је нагласио да су неки предлози синдиката како би се поправила ситуација у грађевинарству да сваки Уговор о раду у том сектору мора да оде у инспекцију рада или локалну самоуправу, као и да се хитно донесе закон о инспекцијама које би биле обједињене, јер су оне у овом тренутку сведене на минималан број људи и без икакве су кординације.

Према његовим речима потребно је да се смањи и количина готовог новца у оптицају, као и да зараде у градјевинарству, које су изузетно ниске имају мању стопу пореза.

Смењени градоначелник Београда Драган Ђилас казао је да у Београду 10 одсто послова у грађевинарству раде домаће компаније и да оне у року завршавају своје послове.

Према речима Ђиласа, да би сектор грађевинарства у Србији оживео домаће компаније треба довести у стање да формално буду конкурентне страним фирмама, ако и да се државне и друштвене компаније доведу у позицију да конкуришу приватним комопанијама.

Грађевинарство и пољопривреда запошљавају велики број људи и без њихових развоја нема ни развоја Србије, казао је Ђилас.

На данашњем округлом столу о стању у грађевинарству у Савезу самосталних синдиката Србије (СССС) је наглашено да је по броју радника на црно и сивој економији у грађевинарству иза Србије једино Бугарска.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Rodna-godina-zaustavila-poskupljenja.sr.html>

Родна година зауставила поскупљења

Цене намирница исте или мало ниже него лане, када је због суше дошло до скока цена, али њиховом паду допринела је и мања куповна моћи грађана

Просечне цене у супермаркетима

	септембар 2011.	септембар 2012.	септембар 2013.
■ Хлеб бели 	44	44	44,99
■ Млеко свеже „моја кравица” 1 л 	57,90	69,99	84,99
■ Јогурт „моја кравица” 1 л 	87,90	93,35	99,99
■ Јаја 10 комада А класа 	143,90	169,99	172,99
■ Пилетина 1 кг 	256,90	294,99	299,99
■ Свињски бут 1 кг 	459,90	649,99	499,99
■ Јунећи бут 1 кг 	559,90	687,68	649,99
■ Уље „дијамант” 1 л 	130,90	189,09	134,99
■ Брашно „данубијус” 1 кг 	58,90	59,37	46,99
■ Маслац „имлек” 125 гр 	117,90	149,99	129,99
■ Тестенина „данубијус” 400 гр 	51,90	71,90	51,99
УКУПНО	1.970,00	2.480,00	2.216,89

Да ли због сталног пада промета, смањене куповне моћи потрошача или појефтињења сировина, корпа са десетак основних намирница у супермаркетима јефтинија је него пре годину дана.

Како показује мало истраживање „Политике”, производи међу којима су млеко, уље, брашно, месо и други артикли, коштали су у септембру 2012. године 2.480 динара, а сада је за то потребно издвојити 2.216 динара. То значи да су цене ових производа у малопродаји, у просеку, умањене десетак одсто. Ипак, у поређењу са 2011. годином, поскупљења нису нимало занемарљива.

Водећи трговци и произвођачи у сваком разговору са новинарима већ годинама причају да се налазе „у маказима” између пада промета, тј. слабе куповне моћи потрошача, с једне стране, и неопходности да се, с друге, због поскупљења сировина подигну цене. Тврде да због лошег стандарда простора за поскупљења готово да нема, али упркос томе протеклих година су малтене свакодневно подизали цене. Па шта се то догодило у септембру ове године, барем када је о основним намирницама реч?

Драга Цвијановића, директора Института за економику пољопривреде, овакви ценовници нимало не чуде. Како каже, род пшенице какав смо имали ове сезоне није забележен годинама.

– Ове године род је био фантастичан. Самим тим, то утиче на цене меса, млека и логично њихових прерађевина. То је узрок стопирања поскупљења хране и чак благих појефтињења – објашњава Цвијановић, али додаје да постоји још један разлог који је погурао ценовнике на доле.

– Нажалост, на најновија дешавања се ценовницима у великој мери је утицао и пад куповне моћи грађана. Чему скупи производи и високе цене ако нико нема новца да их купи – наводи наш саговорник.

Што се тиче трендова који се очекују, Цвијановић наводи да се у Институту баве и тиме, али да је тешко предвиђати.

– Мислим да ће за сада цене остати на овом нивоу јер нема реалних фактора који могу утицати на њихово повећање. Али, ми смо мало тржиште и мали произвођач у светским размерама. Ту ствари диктирају велики играчи и огромни произвођачи жита. Цене хране у Србији не могу мимо светских. На то што се дешава на светским берзама не можемо да утичемо, али та дешавања утичу на нас. Због демографских промена и промена начина исхране највећих потрошача попут Кине и Индије, светске цене хране ће у наредним деценијама сигурно расти – закључује Цвијановић.

У највећим трговинским ланцима кажу да су у августу 2012. цене меса драстично увећане 30 или чак 40 одсто, али да се нови ценовници нису одржали ни три месеца. Треба бити искрен па рећи и да ове године суша није десетковала пољопривредну производњу, па није било ни спекуланата који би то искористили да подигну готово све цене, као што се то догодило пре 12 месеци.

Горан Николић, економиста Института за европске студије, наводи да су ове године плате и пензије пале пет одсто у поређењу са претходном годином, што аутоматски утиче на количину новца коју грађани потроше у супермаркетима.

– Ове године имамо рестриктивну фискалну политику, тј. смањену тражњу и она ће до краја године пасти за два процента што није мало. То утиче на цене у малопродаји – објашњава Николић, додајући да постоји и други узрок.

– Ове године је такозвана база нижа, тј. јефтиније су пољопривредне сировине које се користе у производњи хране. А разлог је то што је раст у пољопривреди ове године износио око 20 одсто – појаснио је Николић.

У потрошачким организацијама, међутим, сматрају да цене увек могу да буду још ниже и подсећају на њихов коментар када је са почетком кризе почео и талас покушљања – „продавнице ће пожелети купаца”.

– Цене су и даље веома високе и да имамо бољу конкуренцију у производњи и трговини, биле би још ниже – категоричан је Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије.

Осим тога, у ове ценовнике се уклапају и извештаји Народне банке Србије о стопи инфлације (општег раста цена). У августу је забележена месечна инфлација од 0,4 одсто, а месец дана раније чак и дефлација – општи пад цена.

Стефан Деспотовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Novih-330-radnih-mesta-u-Indiji.html>

Нових 330 радних места у Инђији

Инђија – Током следеће године, у „ИГБ аутомотив“, фабрици грејача за аутомобилска седишта у Инђији, поред садашњих хиљаду радника посао ће добити још 330 радника, махом жена. „ИГБ аутомотив”, ћерка је немачке компаније компаније „ИГ Бауерхин”, која је јуче напунила шест година рада у Србији у изнајмљеној хали са свега 130 радника – углавном жена.

У нови погон и опрему уложено је седам милиона евра, а Влада Србије је кроз програм Агенције СИЕП-а доделила је субвенцију од 1.875.000 евра, за запошљавање 750 радника. Поред 130 радника из старе хале, „ИГБ аутомотив” запослио је још 870 радника.

„ИГБ аутомотив” освојио је све системе квалитета и потребне стандарде, а производњом од осам милиона грејача, колико прави сада, не може да подмири потребе фабрика аутомобила. Из Инђије се опрема тек два милиона возила које производе БМВ, „Мерцедес” и Фолксваген група. Улагањем четири милиона евра доградиће се нова хала и половином следеће године запослиће се још 330 радника.

– За тих 330 радника СИЕП-а је склопила уговор и субвенционисаће ово запошљавање са 1,6 милиона динара, јер се сваки уложени динар субвенције у овакав програме брзо и вишеструко враћа – рекао је јуче Божидар Лаганин, директор СИЕП-а.

„ИГБ аутомотив” је, према мишљењу Петра Филиповића, председника општине Инђија, дао велики допринос запошљавању, посебно женског дела радне снаге, који чини више од 90 одсто радника. Пун погодак је запошљавање великог броја жена које су старије од 45 година, а изгубиле су посао у другим фабрикама, где су у време приватизације биле технолошки вишак.

– Могу вам рећи да смо презадовољни са нашим радницима – каже Небојша Драгичевић, генерални менаџер компаније „ИГБ аутомотив”. У нови погон ћемо уложити око четири милиона евра. Средства од субвенције СИЕП-е брзо ћемо „вратити” држави, јер јој ми за хиљаду радника годишње на име обавеза плаћамо око седам милиона евра. Подршка локалне самоуправе и Владе Србије гарантује нам да је амбијент за инвестирање добар – истакао је Драгичевић.

„ИГБ аутомотив – Инђија” својим производима подмирује грејачима тек 7,3 одсто европске аутомобилске индустрије. Ваља се надати да се проширење производних капацитета и запошљавање нових радника у Инђији неће завршити само на улагању од још четири милиона евра и 330 нових радника.

Ј. Слатинац

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/u_gradjevini_30000_neprijavljenih_radnika_4.html?news_id=268292

У грађевини 30.000 непријављених радника

АУТОР: БЕТА

Београд - Председник Самосталног синдиката радника грађевинарства Душко Вуковић изјавио је да у тој грани ради око 30.000 непријављених радника, од којих је око 10.000 само у Београду. Он је на округлом столу „Могућности синдиката за смањење рада на црно у грађевинарству“ казао да пријављених радника има укупно око 68.000, од којих је скоро половина само у Београду.

„Из године у годину имате да се кроз прсте гледа послодавцима који не пријављују раднике, не плаћају порезе и тиме праве нелојалну конкуренцију друштвено и социјално одговорним фирмама“, казао је он и нагласио да су радници који раде на црно принуђени да раде у „робовским условима“, прековремено, зараде им се не исплаћују или се исплаћују делимични и то минималац.

На округлом столу говорио је и смењени градоначелник Београда Драган Ђилас, који је казао је да у престоници 10 одсто послова у грађевинарству раде домаће компаније и да оне у року завршавају своје послове. Према његовим речима, да би сектор грађевинарства у Србији оживео, домаће компаније треба довести у стање да формално буду конкурентне страним фирмама, ако и да се државне и друштвене компаније доведу у позицију да конкуришу приватним компанијама.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/prosek-plata-bлаго-porastao>

Просек плата благо порастао

Просечна зарада у Србији у августу 2013, без пореза и доприноса, износила је 44.770 динара. То је номинално 1,3 посто више у односу на просечну зараду без пореза и доприноса исплаћену у претходном месецу, а реално 0,9 посто, саопштио је Републички завод за статистику.

Просечна зарада с порезима и доприносима у августу је била 61.797 динара, и номинално је већа од оне исплаћене у јулу 1,5 посто, а реално 1,1.

Овогодишња августовска просечна зарада без пореза и доприноса номинално је већа 6,3 посто, а реално је мања 0,9 одсто у поређењу с истим месецом прошле године. Просечна бруто зарада у августу ове године, у односу на исти месец 2012, номинално је већа 5,6 посто, а реално је мања 1,6 одсто.

Исплаћена просечна зарада током првих осам месеци 2013. године номинално је већа шест посто, а реално је мања за четири одсто него у истом периоду прошле године.

Просечна зарада без пореза и доприноса исплаћена у периоду јануар–август 2013. године у Србији у односу на просечну нето зараду у упоредном раздобљу лане, номинално је већа 6,3 посто, а реално мања 3,7 одсто.

У Србији око 30.000 грађевинара ради на црно

БЕОГРАД - Председник Самосталног синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Душко Вуковић изјавио је данас да у Србији у грађевинарству ради око 30.000 непријављених радника, од којих је око 10.000 само у Београду.

Он је на округлом столу "Могућности синдиката за смањење рада на црно у грађевинарству" рекао да **пријављених радника у грађевинарству у Србији има укупно око 68.000**, од којих је скоро половина само у Београду.

Према речима Вуковића због **"рада на црно"** и сиве економије држава губи на два начина јер послодавци не плаћају порезе и доприносе што су знатна средства, док не санкционисање нелегалних активности делује контрапродуктивно на послодавце који поступају по прописима.

"Из године у годину имате да се кроз прсте гледа послодавцима који не пријављују раднике, не плаћају порезе и тиме праве нелојалну конкуренцију друштвено и социјално одговорним послодавцима који морају да више плаћају пореза и имају веће стопе доприноса", рекао је он.

Вуковић је нагласио да су **радници који раде на црно принуђени да раде у "робовским условима"**, прековремено, зареде им се неисплаћују или се исплаћују делимични и то минималац, док се на црно се даје преостали део, а немају права ни на социјално и на пензионо осигурање.

Он је нагласио да су неки предлози синдиката како би се поправила ситуација у грађевинарству да сваки Уговор о раду у том сектору мора да оде у инспекцију рада или локалну самоуправу, као и да се хитно донесе закон о инспекцијама које би биле обједињене, јер су оне у овом тренутку сведене на минималан број људи и без икакве су кординације.

Према његовим речима потребно је да се смањи и количина готовог новца у оптицају, као и да зараде у грађевинарству, које су изузетно ниске имају мању стопу пореза.

Смењени градоначелник Београда Драган Ђилас рекао је да у **Београду 10 одсто послова у грађевинарству раде домаће компаније и да оне у року завршавају своје послове.**

Према речима Ђиласа, **да би сектор грађевинарства у Србији оживео домаће компаније треба довести у стање да формално буду конкурентне страним фирмама, ако и да се државне и друштвене компаније доведу у позицију да конкуришу приватним компанијама.**

Грађевинарство и пољопривреда запошљавају велики број људи и без њихових развоја нема ни развоја Србије, рекао је Ђилас.

На данашњем округлом столу о стању у грађевинарству у Савезу самосталних синдиката Србије (СССС) је наглашено да је по броју радника на црно и сивој економији у грађевинарству иза Србије једино Бугарска.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/drustvo/u-srbiji-30.000-neprijavljenih-gradjevinara_424126.html

У Србији 30.000 непријављених грађевинара

БЕОГРАД

Председник Самосталног синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Душко Вуковић изјавио је данас да у Србији у грађевинарству ради око 30.000 непријављених радника, од којих је око 10.000 само у Београду.

Он је на округлом столу "Могућности синдиката за смањење рада на црно у грађевинарству" казао да пријављених радника у грађевинарству у Србији има укупно око 68.000, од којих је скоро половина само у Београду.

Према речима Вуковића због "рада на црно" и сиве економије држава губи на два начина јер послодавци не плаћају порезе и доприносе што су знатна средства, док не санкционисање нелегалних активности делује контрапродуктивно на послодавце који поступају по прописима.

"Из године у годину имате да се кроз прсте гледа послодавцима који не пријављују раднике, не плаћају порезе и тиме праве нелојалну конкуренцију друштвено и социјално одговорним послодавцима који морају да више плаћају пореза и имају веће стопе доприноса", казао је он.

Вуковић је нагласио да су радници који раде на црно принуђени да раде у "робовским условима", прековремено, зареде им се неисплаћују или се исплаћују делимични и то минималац, док се на црно се даје преостали део, а немају права ни на социјално и на пензионо осигурање.

Он је нагласио да су неки предлози синдиката како би се поправила ситуација у грађевинарству да сваки Уговор о раду у том сектору мора да оде у инспекцију рада или локалну самоуправу, као и да се хитно донесе закон о инспекцијама које би биле обједињене, јер су оне у овом тренутку сведене на минималан број људи и без икакве су координације.

Према његовим речима потребно је да се смањи и количина готовог новца у оптицају, као и да зараде у грађевинарству, које су изузетно ниске имају мању стопу пореза.

Смењени градоначелник Београда Драган Ђилас казао је да у Београду 10 одсто послова у грађевинарству раде домаће компаније и да оне у року завршавају своје послове.

Према речима Ђиласа, да би сектор грађевинарства у Србији оживео домаће компаније треба довести у стање да формално буду конкурентне страним фирмама, ако и да се државне и друштвене компаније доведу у позицију да конкуришу приватним компанијама.

Грађевинарство и пољопривреда запошљавају велики број људи и без њихових развоја нема ни развоја Србије, казао је Ђилас.

На данашњем округлом столу о стању у грађевинарству у Савезу самосталних синдиката Србије (СССС) је наглашено да је по броју радника на црно и сивој економији у грађевинарству иза Србије једино Бугарска

СТУДИО Б

<http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=93115>

Помоћи домаћим грађевинским фирмама и заштити права радника »

Извор : Студио Б

Град Београд недавно потписао Споразум о сарадњи са Синдикатом радника грађевинарства о заједничком деловању како би се побољшао положај радника.

Округлом столу у организацији Синдиката радника грађевинарства и Индустрије грађевинског материјала Србије на тему сузбијања рада на црно у тој области, присуствовао је Драган Ђилас, који обавља функцију градоначелника Београда.

Он је подсетио да је град Београд недавно потписао Споразум о сарадњи са Синдикатом радника грађевинарства о заједничком деловању како би се побољшао положај радника у тој веома важној грани наше привреде.

У Београду смо се претходних пет година трудили да заштитимо домаће фирме тако што ће бити заступљене у великим пројектима, рекао је Ђилас подсетивши да је „Мостоградња“ урадила реконструкцију моста „Газела“ и завршила изградњу Обреновачког моста, као да су на изградњи моста „Земун-Борча“ заступљене и домаће фирме.

- Мислим да је битно да, без обзира на то ко је власт а ко опозиција, треба да се направи консензус како да се заштите здраве домаће фирме, јер се у Београду испоставило да су све оне завршиле послове на време, док са страним компанијама то често није случај. У Београду смо се такође трудили да побољшамо услове за раднике у овој грани, јер је то веома тежак посао, а број који ради на црно је велики. Инспекција треба да буде ангажованија, а држава не треба да помаже гарађевинске фирме тако што ће им давати кредите које после не могу да врате, већ им треба обезбедити посао - навео је Ђилас.

Он је додао да није добро да се узимају паре локалним самоуправама, јер само Београд тренутно гради три обданишта, и упозорио да ће се ако у Београду престане да се гради, појавити велика празнина у тој области.

Град Београд, Унија послодаваца Србије и Синдикат грађевинарства и ИГМ Србије потписали су 23. септембра Протокол о заједничком деловању и сарадњи на пројектима које финансира

град Београд. Протокол, између осталог, подразумева да ће инвеститор - наручилац посла, за пројекте према којима се буде градило од 2013. до 2020. године захтевати да учесници докажу да запошљавају раднике у складу са законом, пријављују их на обавезно социјално осигурање, уз редовно плаћање припадајућих пореза и доприноса. Такође, да поштују и примењују све мере за безбедан и сигуран рад, прописане међународним конвенцијама, Законом о безбедности и здрављу на раду и подзаконским актима из ове области.

Град ће, како је предвиђено споразумом, подржавати и подстицати иницијативе грађевинских привредних друштава за формирање конзорцијума и других пословних удружења и група за заједничко наступање на домаћим и међународним тендерима за реализацију већих инвестиционих пројеката.

Догађају су у Дому синдиката, између осталих, присуствовали градски менаџер Александар Бијелић, председник Синдиката радника грађевинарства и Индустрије грађевинског материјала Србије Душко Вуковић и директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић.

<http://www.studiob.rs/info/vest.php?id=93114>

Новинарска удружења траже да Шабић реагује »

Извор : Студио Б

Синдикат новинара Србије, Крагујевачка иницијатива и Коалиција запослених у медијима до данашњег дана нису од надлежних добили одговоре на кључна питања.

Синдикат новинара Србије, Крагујевачка иницијатива и Коалиција запослених у медијима позвали су Повереника за информације од јавног значаја Родољуба Шабића да на основу Закона о доступности информација од јавног значаја реагује, с обзиром да у законском року није одговорено на њихова питања која је актуелизовао Саша Гајин, члан Радне групе за израду медијских закона.

Синдикат новинара Србије, Крагујевачка иницијатива и Коалиција запослених у медијима, чији је члан и Синдикат Студија Б до данашњег дана нису од надлежних добили одговоре на кључна питања:

Да ли је Влада Србије донела било какав акт о редефинисању усвојене Медијске стратегије? Ако није, на основу чега је Министарство културе и информисања донело решење о формирању Радне групе за писање медијских закона са задатком редефинисања Медијске стратегије?

Који су то кругови и неформалне групе заинтересоване за медијско законодавство утицале на садржај нацрта закона објављених на сајту Министарства културе и информисања?

Колико је тајних састанака одржано на којима су преправљане одредбе закона који су претходно били усаглашени на Радној групи и ко је испред Министарства културе учествовао на овим састанцима?

Ко је организатор тајних састанака и ко су чланови тајне радне групе?

Ко су стварни аутори нацрта закона о јавним сервисима који је објављен на сајту Министарства културе и информисања?

Ко је одобрио објављивање овог нацрта закона ако иза њега не стоји Радна рупа и министар културе и информисања?

Зашто Министарство културе и информисања наставља са игнорисањем Коалиције запослених, Крагујевачке иницијативе и Синдиката новинара Србије, када они окупљају највећи број запослених у медијима Србије?

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1401940/Plate++nau%C4%8Dnicima+ne%C4%87e+kasniti.html>

Плате научницима неће каснити

Зараде научних истраживача биће третиране са истим приоритетом као и остале зараде у јавном сектору и убудуће неће каснити, рекао министар финансија Лазар Крстић.

Министар финансија Србије Лазар Крстић најавио је да исплате зарада научним истраживачима убудуће неће каснити и да ће бити третиране са истим приоритетом као и остале зараде у јавном сектору.

"Досадашња кашњења су се догађала зато што се зараде истраживача, заједно са другим трошковима научних пројеката, у буџету воде као специјализоване услуге', па те исплате нису имале једнак приоритет", рекао је Крстић на састанку са представницима Синдиката науке и Покрета "Спасимо науку!".

Како је саопштило Министарство финансија, тај састанак представницима Синдиката науке и покрета "Спасимо науку!", Ђурђицом Јововић и Милованом Шуваковим, одржан је након што су представници научне заједнице прошле недеље затражили хитан састанак са новим министрима науке и финансија.

На састанку са министром Крстићем констатовано је да веће улагање у науку треба да буде приоритет, као и да би било важно разлучити плате истраживача од финансирања научног рада, кроз ново системско решење.

Крстић је најавио и да ће се Министарство финансија одазвати и обавити свој део посла у преговорима о колективном уговору којим се регулише правни статус запослених у научним институтима.